

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignum Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiæ

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

Episcopatus de littera F. c. XLII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38372

ni discipulus, ob eximiam sanctitatem Eugubinus episcopus factus, miraculis clatus obiit die 26. Iunii. Floruit anno Domini 1070.

3. Petrus Damianus in eius uita, tomo 7. Surij.

D. MARCVS, monachus Monasterii S.Crucis de Auellana, Congregationis Columbae, & Episcopus Eugubinus.

D. Ioannes de Laude, eiusdem Monasterii monachus, necnon & eiusdem quoque ciuitatis Episcopus. *Augustinus Flor. in hist. Carmal., parte 2. lib. 5. cap. 16.*

Episcopatus de littera F.

Cap. XLII.

Fanenses in Marchia Anconitana in Patrimonio Petri.

 D. IOANNES Baptista Bertuzulus, Cæsenas, monachus, & Prior S. Mariæ de Monte, Congregationis Casinensis, alias S. Iustinae de Padua, ob morum gravitatem & sapientiae doctrinam Episcopus Fani renunciatus, manus suum strenue obiit. Obiit his nostris temporibus. D. Angelus à Carpeneculo eiusdem canonib[us] Decanus, in quadam epistola ad me transmissa.

Firmani, in Marchia Anconitana.

D. PHILIPPVS, monachus S. Crucis de Auellana, Congregationis Columbae, Episcopus Firmanus. *Aug. Flor. part. 2. lib. 5. c. 16.*

Florenses, siue Sancti Flori in Aruernia, sub Bituricensi Archiepiscopo.

2. D. HENRICVS Fialtrerius, monachus Cluniacensis, & Procurator in curia Romana, deinde illius Monasterii Abbas 29. creatus anno 1308. quod rexit annis undecim, translatus ad sedem S. Flori anno 1319. præfuit Episcopatu[m] annis. 10. Obiit autem die 4. calendas Februarii, in ecclesia S. Flori sepultus, anno 1330.

Chron. Cluniacense, & Demochares de sacrif. missæ, tomo 2. cap. 25. & Franc. Belfore st. in Cosm. sua, in descriptione Aruernie.

3. D. Achimbalodus, monachus Monasterii S. Flori, in Episcopū eiusdem ciuitatis assumptius est anno 1330. Hic instituit collegium Beatae Mariæ in S. Floro. Obiit citra annum Domini 1340.

4. D. Deodatus de Canilhaco, monachus S. Flori, natione Antisiodorensis, Episcopus S. Flori, deinde Attrebaten[s]is, postremo. S.R.E. Presbyter Card. anno 1343. renunciatus; obiit Auinione 1373. sepultus ibidem apud Franciscanos.

D.Pe-

5 D.Petrus de Stagno, seu Stanno, Gallus, monachus S. Flori, & Episcopus, postea Archiepiscopus Bituricensis creatus anno 1366, demum purpuratorum numero associatus est anno 1370. Obiit 1377. Romæ.

9 D.Hugo de Manhaco, seu Iugnaco, monachus S. Flori, & Episcopus, translatus est postmodum ad Ecclesiam Lemouicensem.

10 D.Gerardus Loy de Podio, Gallus, monachus Monasterii Cluniacensis, deinde Abbas Maioris Monasterii, & Episcopus S. Flori, post Carcassonensis, ad ultimum S.R.E.Cardinalis à Gregorio Papa XI. anno 1375. renunciatus; Obiit Awinione anno 1383.

11 D.Bertrandus de Cadoena, monachus S. Flori, & Episcopus, ad ecclesiam Utensem postmodum transiit.

12 D.Iacobus Lupi, monachus S. Flori, & Episcopus.

13 D.Petrus de Lentoing, monachus S. Flori, & Episcopus.

ANNOTATIO.

De his omnibus, eorumque monachismo, incipiendo ab Archimbaldo, tractant Demochares & Belforestius, locis supracitatis, & quod omittitur à Demochare, scilicet nomen Monasterij suæ professionis, suppletur à Belforestio. Tempus tamen quo unusquisque eorum creatus est, ab ijsde non explicatur.

Frisingenses in Bavaria, sub Salzburghensi Archiepiscopo.

1 S. CORBINIANVS Francus, monachus, & postea Eremita uitæ cultor, in Germania, à S. Gregorio Papa II. Episcopus ad prædicandum Dei verbum ordinatus in agricultura Dominica strenue insudauit, & postquam multos nerbo & exemplo Christo acquisivisset, miraculis gloriolus obdormiuit in Domino, anno 751. Episcopatus sui 20. sexto Idus Septembbris. Otho Frisingensis in Chron. lib. 5. cap. 24.

2 D. Herebertus, siue Erimbertus, monachus, & discipulus S. Bonifacii Episcopi, & S. Corbiniani frater, & successor, nequit utrum eius imitator præcipuus, præfuit ecclesiæ suæ annis. 28. & bonis operibus plenus migravit ē uita, anno Domini 780. Trittemius lib. 4. cap. 221. Belforestius, & alijs.

Frislarienses in Thuringia.

1 S. ALBINVS Hybernius, & monachus in Huesi monasterio insulæ Hybernæ, cū multos gentilium ad Christi fidem, cuius causa in Germaniam deuenerat, sua prædicatione conuerteret, à Romano Ponifice primus Frislariensis Episcopus in oppido Burbach, ordinatus, uerbum Dei ad finem usque uitæ seminare non desist. Tandem

dem miraculis clatus in pace quietum septimo cal. Nouembris, &c
Thuringorum Apostolus appellatus est. Tritt. lib. 4. cap. 190. & alijs.
Fulgimates, in Ducatu Spoletoano, sub Patrimonio Petri.

D. BENEDICTVS, monachus S. Crucis de Auellana, Congregationis Colubæ, & Episcopus Fulginensis. Aug. Flor. par. 2. lib. 2. c. 16.

D. ISIDORVS Clarius, Brixiensis, monachus monasterij S. Ioannis Evangelista Parmæ, & Abbas S. Mariæ Ceseræ, congregationis Casinensis, alias S. Iustinae de Padua, ordinis Diui Benedicti, uir & motum integritatem, & scripturarum intelligentiam, necnon lingua-
rum peritiam, clarissimus, qui Concilio etiam Tridentino summa cū
sua laude adfuit, in omni uita sua dignum se Episcopatu ostendit: &
cum magna apud suos sanctitatis opinione, præmium laborum suo-
rum percepturus, migravit ad Dominum, & in Ecclesia Cathedra-
li Fulginæ sepultus, à Ciuiibus suis sequenti Epitaphio est condecoratus.

*Isidorus Clarius, Brixiensis, Fulginea iam V I I. annis Epi-
scopus, vita & moribus integerrimus, exemplo & verbis ad-
mirabilis, doctrina clariſ. Christiana, Graecaq, Hebraica,
Latina: mira in pauperes charitate ignitus, Annum sue
etatis circiter I. X. agens: acutissima corruptus febre, pa-
tientissime, placideq, obdormiuit, ac X L. post mortem horis,
ob affiduam populi deosculationem, maximis cum lachrymis
eiusdem, non feniens certe, proli mirum, sed redolens, hic si-
tus est, die X X V I I. Maij. M. D. LV.*

De operibus eius, quibus nomine suum æternitati consecravit,
hec uidi:

In sermonem Domini in monte habitum, secundum Matthæum
orationes 69, excusas Venetijs anno 1546. 1565, 1566. &
1567. in 4.

In euangelium Luæ, orationes 54. excusas ibidem 1565. in 4.
Orationum extraordinariarum. tomos. 2. impressos Venetiis
1567. in 4. &c 1577.

De Iustificatione hominis, & de Gloria, Orationes duas habitas in
Concilio Tridentino, editas Venetiis 1548. in 8. & Louanii
cum aliis in eodem concilio habitis in folio.

De modo diuinitatis adhibendo homini Chrtistiano, Orationem: ex-
cusam Mediolani 1540. in 4.

Translationem vulgarę editionis noui testamenti, impressam Ve-
netiis. 1541. in 8. in qua tamen ex sententia Catholicorum Pa-
trum,

trum S. Conc. Trid. multa animaduersione digna reperta sunt.
In caput. I X. epistolæ Divi Pauli ad Romanos , ad Chrysostomum
nostræ Congregationis Presidem, orationes duas: quarum præ-
fatio sic incipit: Etsi persualum mihi semper fuit.

Oratio prima sic, Qui locus iamdiu.

Oratio secunda hoc modo, Quinquam ego oratione hesterna.

Sunt MS. apud D. Archangelum Fantoni, monachum S. Nicolai
de Littore Venetiis.

In caput X V. primæ epistole D. Pauli ad Corinthios libros tres
composuisse ipse Isidorus fatetur in præfata oratione secun-
da, at ubi reperiantur nescio.

In Cantica canticorū lib. i. qui excusus est Venetiis apud Zilettū,
Fundani in Campania, exempti.

D. BE NEDIC T VS, monachus Casinensis monasterii, & Eccle-
siae Fundensis Episcopus , floruit anno Domini 1100. Petrus Dia-
conus in chron. Cas. lib. 4.c. 55.

D. Pius, patris Neapolitanus , ex antiqua Lotteriorum familia,
monachus monasterii Casinensis , & Prior S. Seuerini in ciuitate
Neapolis: uir religione & bonitate perspicuus, anno assumptæ reli-
gionis 25. à Papa Gregorio XIII. Episcopus fundanus creatus,
summa uigilatia gregem suū custodiuuit. Obiit Casini anno 1592.

D. Placidus Romanus monachus Casinas in supplemento MS. uiro-
rum illustrium montis Casini , ad Petrum Diaconum , quod apud me est.

Episcopatus de litera G.

Cap. XLIII.

Galiopolitani, in Apulia , sub Idrunitino Archiepiscopo.

D. ABINVS, monachus monasterii Sancti Andreæ
Romæ, deinde Episcopus Galio politanus, reli-
gione, doctrina, & eruditione præcipuus, & tan-
to officio dignus, uerbo & exemplō se veram
pastorem esse ostendit. Trittemius lib. 4.c. 263.

Gebennenses in Gallia, sub Viennenſi Archiepiscopo.

D. FRANCISCVS, Gallus, monachus Ordinis S. Benedicti,
Episcopus creatus uidetur, anno Domini circiter 1430. adfuit enim
concilio Basileensi iam episcopus anno 1432. ut constat lessione. 5.
& 38. in quo Concilio postea anno 1440. factus est S. R. E. Presbi-
ter